

Π.Δ. της 26.9./1.11.1979 (ΦΕΚ 615 Δ') : Περί χαρακτηρισμού ως παραδοσιακών των υφισταμένων προ του έτους 1923 οικισμών της ευρυτέρας περιοχής Ζαγορίου (Ηπείρου) και καθορισμού ειδικών όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων αυτού.

Έχοντες υπ' όψη:

- 1.Τας διατάξεις του από 17 Ιουλίου 1923 Ν.Δ/τος <περί σχεδίων πόλεων κλπ.> ως μεταγενεστέρως ετροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν και ειδικώτερον των άρθ. 9 και 10 (παρ.2) αυτού.
- 2.Τας διατάξεις του Ν.Δ. 8/1973 <περί ΓΟΚ> ως ετροποποιήθη δια του Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363/Α) και ειδικώτερον των άρθ. 68 (παρ. 1και 3), 69)παρ.1 και 3) , 70(παρ.1), 79 παρ.1,2,3,4,5 και 80 (παρ.1 και 2) αυτού.
3. Τις διατάξεις της παρ. 6 του αυτού ως άνω άρθ. 79 του Ν.Δ. 8/1973 <περί ΓΟΚ> ως αντικ. δια της παρ. 1 του άρθ. 4 του Ν. 682/1977 (ΦΕΚ 171Α).
- 4.Την υπ'αριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1/29.3.78 κοινή απόφασιν Πρωθυπουργού και Υπουργού Δημοσίων Έργων <περί αντικαταστάσεως της υπ' αριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1/1978 αποφάσεως <περί μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων του Υπουργού Δημοσίων Έργων εις τον Υφυπουργό του αυτού Υπουργείου> (ΦΕΚ 106Β).
- 5.Την από 3.8.1978 έκθεσιν της Δ/νσεως Παραδοσιακών Οικισμών και Περιβάλλοντος του Υπουργείου Δημοσίων Έργων.
- 6.Την υπ'αριθ. 569/1979 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Επικρατείας προτάσει του επί των Δημοσίων Έργων Υφυπουργού απεφασίσαμεν:

Άρθρον 1

Χαρακτηρισμός

Χαρακτηρίζονται δια του παρόντος ως παραδοσιακοί οι νομίμως υφιστάμενοι προ του έτους 1925 οικισμοί Ζαγορίου (Ηπείρου) οι περικλειόμενοι δι'ερυθράς συνεχομένης γραμμής, η οποία παρακολουθεί τον άξονα της Εθνικής οδού Μετσόβου - Ιωαννίνων και Ιωαννίνων - Κονίτσης εις απόστασιν τριακοσίων

(300) μέτρων από τον άξονα της τάφρου Περάματος - Λυκοστόμου του ποταμού Αώου και της γραμμής των Διοικητικών ορίων των νομών Ιωαννίνων και Γρεβενών, ως εμφανίζεται εις το υπό του Γενικού Διευθυντού Οικισμού τεθεωρημένον δια της υπ'αριθ. Γ. 20671/1979 πράξεως αυτού σχετικόν πρωτότυπον διάγραμμα υπό κλίμακα 1:200.000 του οποίου συνοπτικόν αντίτυπον δημοσιεύεται μετά του παρόντος.

Άρθρον 2

Ελάχιστα όρια

1. Τα ελάχιστα όρια εμβαδού και διαστάσεων και οι λοιποί όροι και περιορισμοί δομήσεως των δια του άρθ. 1 του παρόντος χαρακτηριζομένων οικισμών ως παραδοσιακών, καθορίζονται κατά τομείς Α και Β εμφανιζομένους ενδεικτικώς εις το εν άρθ. 1 του παρόντος διάγραμμα, ως εν τοις επομένοις άρθροις:

2. Ο τομέυς Α περιλαμβάνει τους οικισμούς:

Πάπιγον, Βίκος, Άγιος Μηνάς, Αρίστη, Μεσοβούνιον, Κάτω Πεδινά, Ανω Πεδινά, Ελαφότοπος, Βίτσα, Μονοδένδριον, Δίλοφον, Κουκκούλιον, Καπέσοβον, Τσεπέλοβον, Βραδέτον, Σκαμνέλλιον, Κήποι, Νεγάδες, Φραγκάδες, Ελάτη, Δικόρυφον, Μανασσής, Καλουτά, Λιγκιάδες και Βοτουόσιον.

3. Ο τομέυς Β περιλαμβάνει τους λοιπούς οικισμούς της δια του άρθ. 1 του παρόντος περιγραφομένης περιοχής

Άρθρον 3

Όροι δομήσεως τομέων Α και Β.

1. α. Τα ελάχιστα όρια εμβαδού και διαστάσεων του τομέως Α ορίζονται:

Ελάχιστον πρόσωπον : δέκα (10) μέτρα

Ελάχιστον βάθος : δέκα πέντε (15) μέτρα.

Ελάχιστον εμβαδόν : διακόσια (200) μ²

β. Τα ελάχιστα όρια εμβαδού και διαστάσεων του τομέως Β ορίζονται:

Ελάχιστον πρόσωπον : δώδεκα (12) μέτρα.

Ελάχιστον βάθος : δέκα οκτώ (18) μέτρα

Ελάχιστον εμβαδόν : τριακόσια (300) μ².

2. α. Κατά παρέκκλισιν από των εδαφίων α και β της προηγούμενης παρ., θεωρούνται άρτια και οικοδομήσιμα τα οικοπέδα με τας διαστάσεις και το εμβαδόν τα οποία είχαν κατά την 2αν Ιουλίου 1968 ημέραν δημοσιεύσεως του από 15 Ιουνίου 1968 Β.Δ/τος (ΦΕΚ 111Δ) <περί καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων των κειμένων εντός των νομίμως υφισταμένων προ του έτους 1923 οικισμών των στερουμένων εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου>.

β. Ωσαύτως θεωρούμεν άρτια και οικοδομήσιμα κατά παρέκκλισιν τα οικοπέδα του τομέως Α τα οποία μέχρι δημοσιεύσεως του παρόντος έχουν διαστάσεις:

Ελάχιστον πρόσωπον: οκτώ (8) μέτρα.

Ελάχιστον βάθος : δώδεκα (12) μέτρα.

Ελάχιστον εμβαδόν: εκατόν πενήντα (150) τμ.

3. Ως οικοδομικόν σύστημα ορίζεται το των πτερύγων.

Η Επιτροπή Ενασκήσεως Αρχιτεκτονικού Ελέγχου δύναται να μεταβάλλη την θέσιν της οικοδομής εντός του οικοπέδου, εάν τούτο κριθή απαραίτητο δια λόγους προσαρμογής προς το περιβάλλον και την κυκλοφορίαν.

4. α. Το μέγιστον ποσοστόν καλύψεως ορίζεται :

Δια τον Α τομέα εις εξήκοντα επί τοις εκατόν (60%) της επιφανείας των οικοπέδων.

Δια τον Β τομέα εις πενήντα επί τοις εκατόν (50%) της επιφανείας αυτών.

β. Κατ'εξαίρεσιν των διατάξεων του προηγούμενου εδ. α.

Δύναται να κατασκευασθή οικοδομή συνολικής επιφανείας εκατόν (100) μ² ανεξαρτήτως του ποσοστού καλύψεως και του συντελεστού δομήσεως του οικοπέδου.

Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν εντός του οικοπέδου υπήρχεν παλαιά οικοδομή με κάλυψιν μεγαλυτέραν της δια του παρόντος διατάγματος καθοριζομένης η νέα οικοδομή δύναται να κατασκευασθή με την αυτήν προς την παλαιάν κάλυψιν άνευ υπερβάσεως του συντελεστού δομήσεως του οικοπέδου.

Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν η κατ εφαρμογήν του εδ. (α) της παρούσης

παρ. καλυπτομένη επιφάνεια κριθεί υπερβολικώς μεγάλη δια την κλίμακα των πολεοδομικών και κτιριολογικών στοιχείων του οικισμού, δύναται η Επιτροπή Ενασκήσεως Αρχιτεκτονικού Ελέγχου να επιβάλλη ανάλογη διάσπαση του κτιρίου εις περισσότερα φαινομενικώς ανεξάρτητα κτίρια.

5. Ο συντελεστής δομήσεως ορίζεται εις ένα (1) δια τον Α τομέα και 0,80 δια τον Β.

6. Ο μέγιστος επιτρεπόμενος αριθμός ορόφων των οικοδομών ορίζεται εις δύο (2) ανεξαρτήτως πλάτους οδού.

Επιτρέπεται η κατασκευή και τρίτου ορόφου μόνον εφ'όσον η κλίσις του φυσικού εδάφους δημιουργεί τας προϋποθέσεις δια την κατασκευήν του.

Υπεράνω του τελευταίου ορόφου ουδεμία ετέρα κατασκευή πλην της στέγης (βοηθητικοί χώροι, απολήξεις κλιμακοστασίων) επιτρέπεται.

Απαγορεύεται η κατασκευή ορόφου εν εσοχή.

7. Το μέγιστον ύψος των κτιρίων ορίζεται εις επτά (7) μέτρα μη συμπεριλαμβανομένου του ύψους της στέγης, μετρούμενον από του υψηλότερου σημείου του φυσικού εδάφους ή του δια περιορισμένης κλίμακος έργων διαμορφουμένου.

Εις περίπτωσιν κεκλιμένου οικοπέδου το μέγιστον ύψος της οικοδομής δέον να μην υπερβαίνει, λόγω κλίσεως, εις ουδένα σημείον της τα εννέα (9) μέτρα από το φυσικόν έδαφος.

8. Απαγορεύεται η διαμόρφωσις επιπέδου όψεως του κτιρίου με κυριαρχούντα άξονα τον οριζόντιον μετά τον υπολογισμόν και των νομίμως δυναμένων να ανεγερθούν ορόφων.

9. Ως γραμμή δομήσεως ορίζεται το κοινό όριον του οικοπέδου μετά του κοινοχρήστου χώρου.

10. Εις περίπτωσιν οικοπέδου έχοντος πρόσωπον μεγαλύτερον των δέκα (10) μέτρων η οικοδομή δέον να απέχη εκ του ενός τουλάχιστον, πλαγίου ορίου του οικοπέδου τέσσαρα (4) μέτρα και εκ του προσώπου αυτού τρία (3) μέτρα τουλάχιστον.

11. Εις περίπτωσιν κατεδαφίσεως παλαιάς οικοδομής αξιολόγου δια τα δεδομένα του οικισμού και ανεγέρσεως νέας εις θέσιν κατεδαφισθείσης, προ της δημοσιεύσεως του παρόντος, αύτη κατά την κυρίαν όψιν αυτής

τουλάχιστον, δέον να οργανωθεί συμφώνως με τον όγκον και την μορφήν της παλαιάς, αποδεικνυομένης ταύτης δια φωτογραφιών και σχεδίων.

12. Το άρθρον 102 του ΓΟΚ (ν.δ. 8/1973) δεν έχει εφαρμογήν δια τους τομείς Α και Β.

Άρθρον 4

Σύνθεσις - Μορφολογικά Στοιχεία

1. Αι οικοδομαί δέον να καλύπτονται δια στέγης με κλίσιν και μορφήν ομοίας με τας παραδοσιακάς στέγας.

Απαγορεύεται η κατασκευή μονόρριχτης ή δίρριχτης στέγης εις ελευθέρας από όλας τας πλευράς οικοδομάς.

Εις τα σημεία κατά τα οποία η στέγη δύναται να προεκταθή δέον να προεξέχη πέραν των όψεων των εξωτερικών τοίχων κατά 0,30 - 0,60 εκατοστών του μέτρου δια τον Α τομέα και 0,50 - 0,80 εκατοστών του μέτρου δια τον Β, τομέα, με κορνίζωμα ξύλινο ή λίθινο συμφώνως προς τα παραδοσιακά πρότυπα.

Η επικάλυψις της στέγης δέον να γίνεται δια πλακών άσπρων ή μαύρων αναλόγως των επικρατούντων εις τον οικισμόν.

Προκειμένου δια οικοδομάς του τομέως Β η επικάλυψις δύναται να γίνη και δια κεράμους.

Απαγορεύεται η συνέχισις των οικοδομικών εργασιών αίτινες ακολουθούν τας τοιαύτας του φέροντος οργανισμού και των τοίχων διαμορφώσεως του εσωτερικού, προ της περατώσεως των εργασιών κατασκευής της στέγης.

Η στέγη είναι υποχρεωτική έστω και εάν άνωθεν του κατασκευαζομένου τμήματος οικοδομής επιτρέπεται ή προβλέπεται η κατασκευή επί πλέον ορόφου.

2.Οι εξωτερικοί τοίχοι των ορατών, κατά τον χρόνον ανεγέρσεως της οικοδομής όψεων αυτής δέον να κατασκευάζονται, καθ'όλον το ύψος αυτών, εκ λιθοδομής με υλικά και μορφές ανάλογες προς τα παραδοσιακά πρότυπα, ήτοι:

Με ασβεστολιθικάς πλακοειδείς πέτρας κατά σειρά ή με σχιστολιθικάς

(μαυροπράσινας) κατά σειράς ή και εις ελυθέρα δόμηση.

Εις ουδεμίαν περίπτωση επιτρέπεται κατασκευή τοιχοποιών με απολύτως λαξευμένης πέτρας ή μη μόνον με χοντρολάξευση.

Εις τας περιπτώσεις κατά τας οποίας αι τοιχοποιείαι κατασκευάζονται με σχιστολιθικάς πέτρας δέον, υποχρεωτικώς, εις το ύψος των ποδιών, τα πρέκια των ανοιγμάτων ή και ενδιάμεσως να κατασκευάζονται φανερά διαζώματα (σενάζ) από ξύλο ή κοινό τσιμέντο.

Ειδικώς δια τα κτίρια του Β τομέως, δύναται οι εξωτερικοί τοίχοι εις το ύψος του τελευταίου επιτρεπομένου ορόφου, να κτίζονται και εξ άλλων, πλην των ως άνω αναφερομένων, υλικών υποχρεωτικώς όμως επενδεδυμένων εξωτερικών δι?απλού σοβά ή ξυλίνων ταβλών.

3. Τα ανοίγματα των θυρών, παραθύρων και προθηκών καταστημάτων δέον, κατά το δυνατόν να διατάσσονται επί αυτών κατακορύφων αξόνων, το δε σχήμα τους δέον να είναι ορθογώνιον με αναλογίας βάσεως προς ύψος : 1:1,5, 1:2 και 1:1,5 περίπου.

Εξαιρούνται των ανωτέρω τα ανοίγματα των στάβλων και των αποθηκών.

Τα μεταξύ των ανοιγμάτων διαχωριστικά πλήρη στοιχεία δέον να είναι εκ λιθοδομής ελαχίστου πλάτους όψεως 0,40 του μέτρου τουλάχιστον.

4.α. Τα υαλοστάσια των κουφωμάτων δέον να είναι ξύλινα, διαχωριζόμενα δια καϊτίων εις τετράγωνα, περίπου, σχήματα υαλοστασίων.

Τα εξώφυλλα των παραθύρων δέον όπως είναι επίσης ξύλινα καρφωτά ή ταμπλαδωτά ή και περσιδωτά, αναδιπλούμενα κατά τα παραδοσιακά πρότυπα.

β. Κατ'εξαίρεσιν τα υαλοστάσια και εξώφυλλα των προθηκών καταστημάτων του τομέως Β, δύναται να γίνονται μεταλλικά διατομής περίπου ξύλου, και χρώματος υποχρεωτικώς καφέ σκούρο.

5. Κατασκευή εξωστών εις πρόβολο επιτρέπεται μόνον εις τον τελευταίον επιτρεπόμενον ή προβλεπόμενον όροφον υπό την προϋπόθεσιν ότι:

α. Τομέυς Α' Εφ'εκάστης όψεως δέον να κατασκευάζεται μόνον ένας εξώστης, περιοριζόμενος εις ένα εκ των ανοιγμάτων και με διαστάσεις, πλάτους εβδομήκοντα εκατοστών (0,70) του μέτρου τουλάχιστον και 1,20 μ. το πολύ και μήκους το πολύ ενός μέτρου μεγαλύτερου του ανοίγματος.

Η υποστήριξις του εξώστου δέον να γίνεται δια ξυλίνων στηριγμάτων

(φουρούσια) ή λιθίνων ή τσιμεντένιων εις μορφάς παραδοσιακάς.

Η κατασκευή κλειστών εξωστών (έρκερ) απαγορεύεται.

β. Τομεύς Β' Ο εξώστης δέον να περιορίζεται μόνον εις ένα ή δύο ανοίγματα και με διαστάσεις, πλάτους τουλάχιστον εβδομήκοντα εκατοστών (0,70) του μέτρου και μήκους το πού ενός (1) μέτρου μεγαλύτερου του ανοίγματος.

Η υποστήριξις του εξώστου δέον να γίνεται δια ξυλίνων στηριγμάτων (φουρούσια) ή λιθίνων εις μορφάς παραδοσιακάς.

Επιτρέπεται η κατασκευή κλειστών εξωστών (έρκερ) μόνον εις τον τελευταίον επιτρεπόμενον όροφον με προεξοχήν το πολύ εξήκοντα εκατοστών (0,60) του μέτρου.

6. Η κατασκευή προστεγασμάτων υπεράνω των εισόδων ή προθηκών καταστημάτων δέον να είναι ανεξάρτητη από τον εξώστη, εάν υπάρχη, να είναι ξύλινη κεκλιμένη, με κάλυψιν εκ του αυτού υλικού της καλύψεως της οικοδομής.

Η υποστήριξις των προστεγασμάτων δέον να γίνεται δια ξυλίνων στηριγμάτων (φουρούσια) ή ξυλίνων κολωνών.

Η προεξοχή τους δέον να είναι τουλάχιστον ογδοήκοντα εκατοστά (0.80) του μέτρου, ανεξαρτήτως του πλάτους του κοινοχρήστου χώρου, υπό την προϋπόθεσιν ότι δεν παρεμποδίζεται η κυκλοφορία.

7. Τα κάγκελα των εξωστών δέον να είναι ξύλινα απλής μορφής.

Τα μεταλλικά κάγκελα επιτρέπονται μόνον δια την ασφάλειαν ανοιγμάτων, υπό την προϋπόθεσιν ότι είναι απλής μορφής αναλόγως προς τα παραδοσιακά πρότυπα.

8. Τομεύς Α' Απαγορεύεται ο χρωματισμός των εξωτερικών όψεων των τοίχων του κτιρίου.

Δια την βαφήν των στοιχείων αυτών επιτρέπεται η χρήσις μόνον των κάτωθι χρωμάτων.

α. του λευκού και γκρί δια τα υαλοστάσια.

β. του καφέ σκούρου, πράσινου κυπαρισσί και γκρί σκούρου δια τα εξώφυλλα.

γ. του μαύρου δια τας μεταλλικάς κατασκευάς.

δ. του λευκού, του μπλέ λουλακί, της ώχρας και χονδροκόκκινου εις μικράς επιφανείας και μόνον εις την βάση του κτιρίου εις το εσωτερικόν της αυλής.

Τομεύς Β' Απαγορεύεται ο χρωματισμός των εξωτερικών όψεων των λιθοδομών του κτιρίου.

Δια την βαφήν των στοιχείων αυτών επιτρέπεται η χρήσις μόνον των κάτωθι χρωμάτων

α. του λευκού δι' επιχρισμένης εξωτερικής επιφανείας τοίχων.

β. του λευκού και γκρί δια τα υαλοστάσια.

γ. του καφέ σκούρου, πρασίνου κυπαρισσί και γκρί σκούρου δια τα εξώφυλλα.

δ. του μαύρου δια τας μεταλλικάς κατασκευάς.

ε. του λευκού του μπλέ λουλάκι, της ώχρας και χονδροκόκκινου εις μικράς επιφανείας και μόνον εις την βάση του κτιρίου εις το εσωτερικόν της αυλής.

Εις περίπτωσιν ετέρας εξωτερικής ξυλίνης κατασκευής επιτρέπεται μόνον η χρήσις λαδιού με ώχρα και ομπράζ.

9. Απαγορεύεται απολύτως η εγκατάστασις φωτεινών επιγραφών ως και φωτεινών ή μη διαφημιστικών πινακίδων.

Επιτρέπεται μόνον η ανάρτησις απλών επιγραφών καταστημάτων, απολύτως περιορισμένων διαστάσεων και μόνον με σκούρο φόντο χρώματος μπλέ, πρασίνου, καφέ, κόκκινου, μαύρου και γκρί εις βασικούς τόνους.

10. Τα βοηθητικά κτίρια δέον να διαμορφώνονται συμφώνως προς τα ανωτέρω αναφερόμενα.

11. α. Κατά το πρόσωπον των οικοπέδων, εφ' όσον τούτο δεν καλύπτεται υπό οικοδομής, επιβάλλεται η κατασκευή μανδροτοίχου εξ απλής λιθοδομής με μορφήν και υλικά ανάλογα προς τα της οικοδομής.

Το ύψος του περιφράγματος ορίζεται δια τον τομέα Α εις δύο (2) μέτρα τουλάχιστον εκ της στάθμης του κοινοχρήστου χώρου και δια τον τομέα Β εις ένα μέτρο και ογδόντα εκατοστά (1,80) του μέτρου εκ της στάθμης του κοινοχρήστου χώρου ή εις ένα (1) μέτρον τουλάχιστον, συμπληρουμένου τούτου κατά το υπόλοιπον τμήμα με απλά ξύλινα κάγκελα.

β. Επίσης κατά το πρόσωπον του οικοπέδου και την θέσιν του ελευθέρου χώρου αυτού κατασκευάζεται, υποχρεωτικώς μόνον δια τον Α τομέα, αυλόθυρα ξύλινη ταμπλαδωτή εστεγασμένη δια τετράρριχτης ξυλίνης στέγης με πλάκες και με προεξοχήν, γύρωθεν πενήντα εκατοστών (0,50) του μέτρου τουλάχιστον.

Η μορφή της αυλόθυρας δέον να ακολουθή κατά τα υπόλοιπα στοιχεία τα παραδοσιακά πρότυπα.

12. Κατά την διαμόρφωσιν των κοινοχρήστων χώρων επιβάλλεται όπως εκάστη κατασκευή προσαρμόζεται, από απόψεως υλικών, τρόπου κατασκευής και μορφών, αναλόγως με τας χρήσεις και τα παραδοσιακά πρότυπα.

Απαγορεύεται η κατασκευή παντός έργου υποδομής, εμφανούς, άνευ προηγουμένης εγκρίσεως της Επιτροπής Ενασκήσεως Αρχιτεκτονικού Ελέγχου.

13. Πάσα αίτησις δι' άδειαν κατεδαφίσεως κυρίας οικοδομής δέον υποχρεωτικώς να συνοδεύεται υπό τοπογραφικού διαγράμματος του οικοπέδου, σχεδίων και δύο τουλάχιστον φωτογραφιών της οικοδομής.

14. Απαγορεύεται η κατασκευή κτιρίων επί υποστηλωμάτων (PILOTIS).

15. Εντός των ορίων των δια του άρθ. 1 του παρόντος οικισμών απαγορεύεται η ανέγερσις βιομηχανικών κτιρίων εγκαταστάσεων οργανωμένων κτηνοτροφικών μονάδων, εγκαταστάσεων κοπής μαρμάρων και παντός ετέρου κτιρίου, η χρήσις του οποίου οχλεί απαραδέκτως τον οικισμόν, κατά την κρίσιν της Επιτροπής Ενασκήσεως Αρχιτεκτονικού Ελέγχου.

Άρθρον 5

1. Ως όροι και περιορισμοί δομήσεως των οικοπέδων των εμπίπτοντων εντός των δια του άρθ. 2 του παρόντος οριζομένων τομέων Α και Β αλλά κειμένων εκτός των ορίων των υφισταμένων προ του έτους 1923 οικισμών ορίζεται οι καθορισθέντες δια του από 6.10.1978 Π.Δ/τος <περί καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των γηπέδων των κειμένων εκτός των ρυμοτομικών σχεδίων των πόλεων κλπ> (ΦΕΚ 538 Δ).

2.α. Κατά παρέκκλισιν των διατάξεων της προηγουμένης παρ. , προκειμένου δι ανέγερσιν γεωργικών εγκαταστάσεων (αγροτικών αποθηκών, στάβλων κλπ> το ελάχιστον εμβαδόν του οικοπέδου ορίζεται εις δύο χιλιάδας (2.000) μ².

Το μέγιστον ποσοστόν καλύψεως του οικοπέδου εις δέκα επί τοις εκατόν (10%) της επιφανείας αυτού.

Ο συντελεστής δομήσεως ορίζεται εις 0,1.

β. Επιτρέπεται η επικάλυψις της στέγης αυτών να γίνεται δια φυσικών υλικών

(χόρτα, ξύλινες τάβλες κλπ).

3. Εντός των κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθ. οικισμών, απαγορεύεται η εγκατάστασις οχλουσών βιομηχανικών και βιοτεχνιών αι οποίαι υποβαθμίζουν το περιβάλλον κατά την κρίσιν της Επιτροπής Ενασκήσεως Αρχιτεκτονικού Ελέγχου.

4. Επί των οικοπέδων περί ων η παρ. 1 του παρόντος άρθ. εφαρμόζονται συμπληρωματικώς και οι διατάξεις των άρθ. 3 (παρ.7) και 4 πλην των παρ. 10-11 αυτού του παρόντος Διατάγματος, ως αναφέρονται κατά τομείς εις τους οποίους εμπίπτουν.

Εις τον αυτόν επί των Δημοσίων έργων Υφυπουργόν, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις της 26 Σεπτεμβρίου 1979